

За какво ли поминахъ —
Като че са не умишля
Та погледнахъ на страня,

Ой какъ ти са пролибина

И не мисляши зарадъ менъ
Не останя въ мене сна
Да възмишляхъ събей днѣ.

Както вѣни и цвѣта

Лѣтно цвѣтески въ рождъ,
Тѣй като си ты срѣта,
Азъ оставамъ безъ да шж.

И да съмъ кълаз азъ причина

Че са толко погнѣхн,
Не оставай да загнѣхъ
И грѣха ми закрави.

Азъ за мое то съвинне

Быхъ наказанъ до сега,
Стига толко отмьстени,
Въжамне отъ сега.

— — о — —

(Отвѣтъ.)

Съ вѣриж каитева ма нхъмаи

И презгъ сътъ слазы